EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.4.2020
COM(2020) 310 final

2020/0066 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876 for så vidt angår justeringer som reaktion på covid-19-pandemien

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[1] (kapitalkravsforordningen eller CRR) danner sammen med direktiv 2013/36/EU[2] (kapitalkravsdirektivet eller CRD) den retlige ramme for tilsyn med kreditinstitutter, der driver virksomhed i Unionen. CRR og CRD blev vedtaget i kølvandet på finanskrisen i 2008-2009 for at øge modstandsdygtigheden hos institutter, der udøver virksomhed i EU's finansielle sektor, hovedsageligt baseret på globale standarder, der er aftalt med EU's internationale partnere, navnlig Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS).

CRR er siden blevet ændret flere gange for at afhjælpe de resterende svagheder i den retlige ramme for tilsyn og for at gennemføre nogle udestående elementer af den globale reform af finansielle tjenesteydelser, som er afgørende for at sikre institutternes modstandsdygtighed. Blandt de forskellige efterfølgende ændringer er der ved forordning (EU) 2017/2395[3] indført overgangsordninger i CRR for at afbøde virkningen på kapitalgrundlaget af indførelsen af den nye regnskabsstandard for finansielle instrumenter (IFRS 9). Ved forordning (EU) 2019/630[4] er der indført et krav i CRR til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (den såkaldte tilsynsmæssige bagstopperordning). Desuden er der ved forordning (EU) 2019/876[5] (CRR II) tilføjet nogle af de sidste elementer af de internationale reformer (den endelige Basel III-ramme) til CRR, som bl.a. omfatter en ny definition af gearingsgraden og en gearingsgradbuffer, der vil forhindre institutter i at øge gearingen i overdrevent omfang. Ved sidstnævnte forordning er der også i CRR indført en gunstigere tilsynsmæssig behandling af visse softwareaktiver, af visse lån med sikkerhed i pensioner og løn samt af lån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og infrastrukturprojekter.

Det alvorlige økonomiske chok forårsaget af covid-19-pandemien og de ekstraordinære inddæmningsforanstaltninger har vidtrækkende konsekvenser for økonomien. Virksomheder står over for forstyrrelser i forsyningskæderne, midlertidige lukninger og mindre

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter.

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår overgangsordninger for afbødning af virkningen af indførelsen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget og for behandlingen af eksponeringer mod visse offentlige enheder, der er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som store eksponeringer (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 27).

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4).

5 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

efterspørgsel, mens husholdningerne er konfronteret med arbejdsløshed og et fald i indtægterne. Offentlige myndigheder på EU-niveau og medlemsstatsniveau har truffet afgørende foranstaltninger for at støtte husholdninger og solvente virksomheder, således at de kan modstå denne alvorlige, men midlertidige afmatning i den økonomiske aktivitet og den mangel på likviditet, som afmatningen vil forårsage. Som følge af de reformer, der blev gennemført i kølvandet på finanskrisen i 2008, er kreditinstitutterne i dag velkapitaliserede og langt mere modstandsdygtige, end de var i 2008. Dette gør det muligt for dem at spille en central rolle i forvaltningen af det økonomiske chok, der stammer fra covid-19-pandemien. Usikkerheden med hensyn til tempoet i genopretningen af den økonomiske aktivitet vil dog uundgåeligt få indvirkning på banksektoren.

Som reaktion på de nye forhold har de kompetente myndigheder i hele Unionen stillet midlertidig kapital og driftsmæssig lempelse til rådighed for at sikre gunstige betingelser, således at kreditinstitutterne fortsat kan yde lån under covid-19-pandemien. Det er derfor vigtigt, at kapitalen anvendes der, hvor det er mest nødvendigt, og at den tilsynsmæssige ramme fungerer gnidningsløst sammen med de forskellige foranstaltninger, der skal afhjælpe covid-19. CRR giver bankerne et stort råderum med hensyn til at støtte offentlige og private initiativer til fremme af fortsat långivning i forbindelse med covid-19-pandemien, samtidig med at der sikres en forsigtig tilgang. Den fleksibilitet, der er indbygget i CRR, er beskrevet i Kommissionens fortolkende meddelelse af 27. april 2020[6] om anvendelse af de regnskabs- og tilsynsmæssige rammer til at fremme banklångivningen i Unionen under covid-19.

Ud over at gøre fuld brug af den fleksibilitet, der er indbygget i den eksisterende ramme, er det nødvendigt med visse begrænsede ændringer af specifikke aspekter ved CRR for at maksimere kreditinstitutternes evne til at yde lån og til at absorbere tab i forbindelse med covid-19-pandemien, samtidig med at deres modstandsdygtighed fortsat sikres. På internationalt plan har BCBS desuden indvilliget i en etårig forlængelse af fristen for gennemførelse af de sidste elementer i Basel III-rammen, hvoraf nogle allerede var blevet indarbejdet i CRR[7], samt en større fleksibilitet med hensyn til indfasningen af virkningen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget. Disse ændringer skal afspejles i de eksisterende regler.

For det første er det nødvendigt at tilpasse de overgangsordninger, som gør det muligt for kreditinstitutter at afbøde virkningen af nedskrivninger til forventede kredittab i henhold til IFRS 9 på deres egenkapital. Denne tilpasning vil gøre det lettere for kreditinstitutter at afbøde virkningen af en eventuel stigning i nedskrivninger til forventede kredittab som følge af den forringede kreditkvalitet af kreditinstitutters eksponeringer på grund af de økonomiske konsekvenser af covid-19-pandemien.

For det andet er det nødvendigt at tage højde for virkningen af covid-19-relaterede garantier og tilpasse reglerne om minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer med henblik på midlertidigt at udvide den behandling, der i øjeblikket gælder for misligholdte eksponeringer, der er garanteret eller forsikret af eksportkreditagenturer, til at omfatte misligholdte eksponeringer, der opstår som følge af covid-19-pandemien, og som er omfattet af de forskellige garantiordninger, som medlemsstaterne har indført. På den måde anerkendes det, at eksportkreditagenturers garantier og covid-19-relaterede garantier har ensartede karakteristika.

---

6 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet - Kommissionens fortolkende meddelelse om anvendelse af de regnskabs- og tilsynsmæssige rammer til at fremme banklångivningen i EU - Støtte virksomheder og husholdninger under covid-19 (COM(2020) 169 af 28.4.2020).

7 Udsættelsen omfatter både de ændrede regler om risikobaserede kapitalkrav og de ændrede regler om gearingsgraden.

For det tredje er det nødvendigt at ændre den afbødningsmekanisme, der er knyttet til den kompetente myndigheds skønsmæssige beføjelse til at give kreditinstitutter mulighed for midlertidigt at udelukke eksponeringer i form af centralbankreserver ved beregning af gearingsgraden. Det vil sikre, at kreditinstitutterne har mulighed for effektivt at kanalisere de likviditetsforanstaltninger, som centralbanker stiller til rådighed i en krisesituation, videre til økonomien.

For det fjerde er det nødvendigt, i overensstemmelse med BCBS's afgørelse, at udskyde anvendelsesdatoen for det nye krav om gearingsgradbuffer. Det vil frigøre kreditinstitutternes operationelle kapacitet og sætte dem i stand til at fokusere på de mere umiddelbare udfordringer, der er forbundet med covid-19-pandemien.

For det femte er det nødvendigt at tage højde for anvendelsesdatoerne for nogle af de kapitalfordele, der er omhandlet i CRR, men som endnu ikke finder anvendelse, nemlig bestemmelserne om behandling af visse softwareaktiver, bestemmelserne om visse lån med sikkerhed i pensioner eller løn, den reviderede støttefaktor for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og den nye støttefaktor for infrastrukturfinansiering. Ved at fremrykke anvendelsesdatoen for de to støttefaktorer, præferencebehandlingen af visse softwareaktiver og særbehandlingen af visse lån, der er sikret ved pensioner eller løn, frigøres der egenkapital i institutterne, hvilket ville give dem mulighed for at sætte skub i hårdt tiltrængt långivning under covid-19-pandemien og efterfølgende.

Disse foreslåede ændringer vil ikke ændre den retlige ramme for tilsyn grundlæggende. De er en del af Kommissionens svar på den nødsituation, som covid-19-pandemien har udløst. Disse tilpasninger af den tilsynsmæssige ramme vil lette den kollektive indsats, der har til formål at afbøde virkningen af pandemien og dermed gøre det muligt at bevæge sig i retning af en hurtig genopretning.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Ved forslaget indføres der ændringer i den eksisterende lovgivning. Disse ændringer er i fuld overensstemmelse med de gældende regler om tilsynsmæssige krav til institutter og tilsynet med dem, herunder Kommissionens fortolkende meddelelse, der blev vedtaget samtidig med dette forslag. De er også i fuld overensstemmelse med Unionens regnskabsregler, navnlig Kommissionens forordning (EU) 2016/2067 af 22. november 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår IFRS 9. Dette forslag supplerer foranstaltninger truffet af Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og de nationale kompetente myndigheder på dette område.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag indgår i Europa-Kommissionens bredere reaktion på covid-19-pandemien. Forslaget er afgørende for at sikre effektiviteten af de foranstaltninger, der vedtages af medlemsstaterne, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank. Det er i fuld overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 13. marts 2020 om de økonomiske

aspekter ved coronavirus-krisen[8] og med "Covid-19 – Økonomisk pakke – Brug af hver en tilgængelig euro", som blev lanceret den 2. april 2020[9].

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget er baseret på artikel 114 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), dvs. det samme retsgrundlag som for de retsakter, der ændres.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

De mål, der forfølges med de planlagte ændringer, nemlig at maksimere kreditinstitutternes evne til at yde lån og til at absorbere tab i forbindelse med covid-19-pandemien, samtidig med at deres modstandsdygtighed fortsat sikres, kan bedre nås på EU-plan end ved forskellige nationale initiativer, da ændringerne vedrører anvendelsesdatoen for EU-bestemmelser eller er tilpasninger af eksisterende EU-bestemmelser som reaktion på covid-19-pandemien. Problemerne og de underliggende årsager er de samme i alle medlemsstaterne. Hvis Unionen ikke handler, vil den gældende lovgivningsmæssige ramme være mindre effektiv med hensyn til at støtte de forskellige foranstaltninger, der træffes af offentlige myndigheder både på EU-plan og nationalt plan, og den vil i mindre grad tage højde for ekstraordinære markedsudfordringer.

Medlemsstaternes muligheder for at vedtage nationale foranstaltninger er begrænset, da disse forhold allerede reguleres af CRR, og ændringer på nationalt plan ville være i strid med gældende EU-ret. Hvis Unionen ophører med at regulere disse aspekter, vil det indre marked for banktjenesteydelser blive omfattet af forskellige regelsæt, hvilket vil føre til opsplitning og undergrave det nyligt etablerede fælles regelsæt på dette område.

- **Proportionalitetsprincippet**

Denne EU-foranstaltning er nødvendig for at nå målet om at maksimere kreditinstitutternes evne til at yde lån og absorbere tab i forbindelse med covid-19-pandemien, samtidig med at der opretholdes sammenhæng i tilsynsrammen. De foreslåede ændringer går ikke videre end til de udvalgte bestemmelser i EU's tilsynsramme for kreditinstitutter, som udelukkende er rettet mod foranstaltninger, der skal sikre genopretning efter den nuværende covid-19-pandemi. Desuden er de foreslåede ændringer begrænset til de forhold, som der ikke kan tages højde for inden for det råderum, der gives i de gældende regler.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Dette forslag ledsages ikke af en særskilt konsekvensanalyse, da det ikke ændrer de grundlæggende aspekter ved CRR og ikke pålægger de berørte parter nye forpligtelser.

---

8 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank og Eurogruppen: En koordineret økonomisk reaktion på covid-19-udbruddet (COM(2020) 112 final af 13.3.2020).

9 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – Reaktion på coronavirusset – Brug af hver en tilgængelig euro til at beskytte liv og levebrød på enhver tænkelig måde (COM(2020) 143 final af 2.4.2020).

Desuden er virkningen af de foranstaltninger, der ændres ved dette forslag, blevet analyseret i de konsekvensanalyser, der er foretaget i forbindelse med forordning (EU) 2017/2395, forordning (EU) 2019/876 og forordning (EU) 2019/630 om ændring af CRR, for så vidt angår de aspekter, der er omfattet af dette forslag. Forslaget tager af særlige grunde i forbindelse med den nuværende covid-19-pandemi primært sigte på at udskyde anvendelsesdatoen for visse bestemmelser i CRR, at tage højde for anvendelsen af foranstaltninger, der vil fritage banker for visse kapitalkrav, og at præcisere den tilsynsmæssige behandling af visse eksponeringer i lyset af de ekstraordinære omstændigheder, som covid-19-pandemien har skabt.

De foreslåede ændringer vil få en begrænset indvirkning på bankernes administrative byrde og deres omkostninger ved at tilpasse interne processer, idet omkostningerne forventes at blive opvejet af de fordele, der er forbundet adgang til kapital. De foreslåede ændringer vedrører bestemmelser, der giver bankerne mulighed for at anvende en gunstigere behandling, men pålægger dem ikke sådanne behandlinger.

- **Grundlæggende rettigheder**

Unionen har forpligtet sig til et højt beskyttelsesniveau i forbindelse med de grundlæggende rettigheder og har undertegnet en lang række menneskerettighedskonventioner. Forslaget skulle ikke få en umiddelbar indvirkning på disse rettigheder, som de er nedfældet i de primære FN-konventioner om menneskerettigheder, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som er en integreret del af EU-traktaterne, og den europæiske menneskerettighedskonvention.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen budgetmæssige virkninger for EU-institutionerne.

5. ANDRE FORHOLD

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Overgangsordninger til afbødning af virkningen af IFRS 9 på bestemmelserne om lovpligtig kapital

Artikel 473a i CRR omhandler overgangsordninger, som gør det muligt for institutter i deres egentlige kernekapital at medregne en del af enhver stigning i nedskrivninger, der skyldes indførelsen af indregning af forventede kredittab i henhold til IFRS 9. Overgangsordningerne består af to komponenter: en statisk og dynamisk komponent. Den statiske komponent gør det muligt for kreditinstitutter delvis at neutralisere "dag-et-virkningen" på den egentlige kernekapital af stigningen i regnskabsmæssige nedskrivninger som følge af indførelsen af IFRS 9. Den dynamiske komponent gør det muligt for banker delvis at neutralisere virkningen af den yderligere (dvs. efter-dag-et) stigning i nedskrivninger for finansielle aktiver, der ikke er værdiforringede. De gældende overgangsordninger dækker perioden 2018-2022.

Hvis IFRS 9 anvendes under den økonomiske nedgang forårsaget af covid-19-pandemien, kan det føre til en pludselig markant stigning i nedskrivninger til forventede kredittab, da det for så vidt angår mange eksponeringer kan blive nødvendigt at beregne de forventede tab i deres løbetid. For at afbøde den potentielle indvirkning, som en pludselig stigning i nedskrivninger til forventede kredittab kan få på institutters evne til at yde lån til kunder på tidspunkter, hvor det er mest nødvendigt, bør overgangsordningerne forlænges. Det vil yderligere begrænse covid-19-pandemiens indvirkning på den mulige stigning i institutternes behov for

nedskrivninger i henhold til IFRS 9, samtidig med at overgangsordningerne for de forventede kredittab, der blev indført før covid-19-pandemien, opretholdes. Derfor vil disse ændringer gøre det muligt at nulstille den overgangsperiode på 5 år, der startede i 2018. Med den nye overgangsperiode vil finansielle institutioner således kunne justere kalibreringen af ordningerne for medregning af nedskrivninger i den egentlige kernekapital i perioden 2020-2024.

Overgangsordningerne forlænges i forbindelse med covid-19-pandemien kun for den dynamiske komponent i overensstemmelse med de målrettede ændringer af de internationalt vedtagne tilsynsstandarder[10] (artikel 1, nr. 2), i forslaget) for at afhjælpe den eventuelle stigning i nedskrivninger til forventede kredittab efter covid-19-pandemien. For at sikre, at den yderligere lempelse rettes mod forventede kredittab som følge af de ekstraordinære omstændigheder i forbindelse med covid-19-pandemien og ikke fører til unødig kompleksitet, flyttes referencedatoen for enhver stigning i nedskrivninger, der vil være omfattet af de forlængede overgangsordninger, fra den 1. januar 2018 til den 1. januar 2020, da yderligere tab hos institutter efter denne dato sandsynligvis vil være forbundet med covid-19-pandemien.

Artikel 473a, stk. 1, i CRR indeholder en revideret formel til beregning af de forventede kredittab, som kan indregnes i (dvs. "føres tilbage til") egentlig kernekapital, og der anvendes forskellige faktorer på henholdsvis den statiske og den dynamiske komponent. Mens beregningen af den statiske komponent forbliver uændret i henhold til dette forslag, vil den dynamiske komponent være omfattet af en forlænget overgangsperiode og en revideret overgangsjusteringsfaktor.

Referencedatoerne i artikel 473a, stk. 3 og 5, i CRR for beregning af en eventuel stigning i de nedskrivninger til forventede kredittab for ikke-værdiforringede aktiver på indberetningsdatoen, som kan medregnes i egentlig kernekapital, ændres som følge af den reviderede formel i stk. 1 og den nye skæringsdato.

Overgangsperioden for den statiske komponent i artikel 473a, stk. 6, i CRR tilpasses i lyset af den nye formel i samme artikels stk. 1.

Ved et nyt stk. 6a forlænges overgangsperioden for den dynamiske komponent, hvilket giver institutterne mulighed for fuldt ud i deres egentlige kernekapital at medregne enhver stigning i nye nedskrivninger indregnet i 2020 og 2021 for deres ikke-værdiforringede finansielle aktiver. Det beløb, der kan medregnes fra 2022 til 2024, vil falde lineært.

Ved ændringer af artikel 473a, stk. 7, i CRR forenkles omregningen af kapitalkrav. De erstatter reskaleringen af alle eksponeringsværdier, der er reduceret som følge af nedskrivninger, med en standardrisikovægt på 100 %, der skal tildeles de beløb, der medregnes i den egentlige kernekapital.

Ændringer af artikel 473a, stk. 9, i CRR gør det muligt for de institutter, der tidligere har valgt ikke at anvende overgangsordningerne, at omgøre denne beslutning når som helst i overgangsperioden efter forudgående tilladelse fra deres kompetente myndighed. Endvidere giver artikel 473a, stk. 9, i CRR institutterne mulighed for kun at anvende den dynamiske komponent. Endelig skal de kompetente myndigheder med henblik overvågning af antallet af institutter i EU, der anvender overgangsordningerne, regelmæssigt indsende oplysninger til EBA om det antal institutter, som de fører tilsyn med, og som anvender disse ordninger.

[10] Se pressemeddelelsen "Basel Committee sets out additional measures to alleviate the impact of Covid-19", 3. april 2020, findes på: https://www.bis.org/press/p200403.htm

Behandling af offentligt garanterede lån under den tilsynsmæssige bagstopperordning for misligholdte eksponeringer

Officielle eksportkreditagenturer udsteder typisk garantier på nationale regeringers vegne for at yde kreditrisikoafdækning for lån, der forlænges med henblik på eksportfinansiering. Misligholdte lån, der garanteres af sådanne agenturer, indrømmes præferencebehandling i forbindelse med krav til nedskrivninger i henhold til artikel 47c i CRR. Ved den foreslåede undtagelse fra artikel 47c, stk. 3, udvides denne præferencebehandling af eksponeringer med garanti eller modgaranti fra den offentlige sektor i forbindelse med foranstaltninger, der har til formål at afbøde de økonomiske virkninger af covid-19-pandemien, med forbehold af Unionens statsstøtteregler, hvis det er relevant. På den måde tages der hensyn til, at disse garanterede eksponeringer har ensartede risikoprofiler (artikel 1, nr. 3), i forslaget).

Gearingsgradbufferens anvendelsesdato

Ved CRR II blev der i CRR indført et nyt stk. 1a i artikel 92 med et krav om en gearingsgradbuffer for globale systemisk vigtige institutter. Bufferens anvendelsesdato blev oprindeligt fastsat til den 1. januar 2022. I forbindelse med covid-19-pandemien og i overensstemmelse med den ændrede tidsplan for gennemførelsen, som BCBS har indvilliget i, udskydes anvendelsesdatoen i artikel 3, stk. 5, i CRR II med et år til den 1. januar 2023 (artikel 2, nr. 2), i forslaget).

Afbødning af virkningen af at udelukke visse eksponeringer fra beregningen af gearingsgraden

Ved CRR II er beregningen af gearingsgraden ændret på grundlag af den reviderede Basel-standard. Ændringerne omfattede gennemførelsen af en skønsmæssig beføjelse til midlertidigt at udelukke visse eksponeringer mod centralbanker fra et instituts samlede eksponeringsmål under usædvanlige omstændigheder (artikel 429a, stk. 1, litra n), og stk. 5-7 i CRR). Undtagelsen kan indrømmes for en begrænset periode, der ikke overstiger ét år, hvis instituttets kompetente myndighed efter høring af den relevante centralbank har besluttet og offentligt erklæret, at sådanne særlige omstændigheder foreligger. Eventuelle virkninger af udelukkelsen udlignes fuldt ud via en mekanisme, der er omhandlet i artikel 429a, stk. 7, i CRR, og som øger et kreditinstituts individuelle gearingsgradkrav på en strengt forholdsmæssig måde.

Den skønsmæssige beføjelse, der har til formål at lette effektiv gennemførelse af pengepolitiske foranstaltninger, vil finde anvendelse sammen med gearingsgradkravet fra den 28. juni 2021. Den nuværende covid-19-krise har dog vist, at afbødningsmekanismen, hvis relevant, ville være for restriktiv, og at dens anvendelse faktisk ikke ville fremme en effektiv gennemførelse af pengepolitikken. Som følge af den nuværende afbødningsmekanisme kan kreditinstitutter faktisk blive begrænset med hensyn til omfanget af forøgelsen af deres centralbankreserver. Den nuværende afbødningsmekanisme kunne derfor få kreditinstitutter til at afholde sig fra at trække på centralbankens likviditetsfaciliteter i en stresssituation i det omfang, det er nødvendigt eller ønsket. Det ville hindre en effektiv gennemførelse af pengepolitiske foranstaltninger og i sidste ende tvinge institutter til at geare ned ved at sælge aktiver eller reducere långivningen til realøkonomien, eller begge dele, på grund af deres begrænsede råderum med hensyn til at kontrollere omfanget af disse reserver under en krise.

På grundlag af disse resultater og i lyset af Kommissionens mandat i artikel 511 i CRR til bl.a. at revidere behandlingen af centralbankreserver finder Kommissionen det hensigtsmæssigt at ændre afbødningsmekanismen, før den finder anvendelse (artikel 1, nr. 1), litra b), i forslaget). Det vil øge fleksibiliteten og dermed gøre det lettere at handle hensigtsmæssigt og målrettet i forbindelse med eventuelle fremtidige chok og kriser og gøre foranstaltningen mere effektiv. Navnlig skal et kreditinstitut, der udøver sin skønsbeføjelse, kun beregne den tilpassede gearingsgrad én gang, dvs. på det tidspunkt, hvor det udøver sin skønsbeføjelse, og på grundlag af værdien af instituttets anerkendte centralbankreserver og samlede eksponeringsmål den dag, hvor instituttets kompetente myndighed erklærer, at der foreligger særlige omstændigheder, som berettiger til skønsbeføjelsens udøvelse. Den tilpassede gearingsgrad finder anvendelse i hele den periode, hvor skønsbeføjelsen udøves, og vil ikke ændre sig som under den nuværende afbødningsmekanisme. Ændringerne af afbødningsmekanismen kræver også ændringer af artikel 429a, stk. 1, litra n), for at gøre det muligt at udelukke alle anerkendte centralbankreserver i stedet for kun dem, der er indgået efter fritagelsens ikrafttræden (artikel 1, nr. 1), litra a), i forslaget).

Dato for anvendelse af undtagelsen for visse softwareaktiver fra kapitalfradrag

Ved CRR II blev der indført bestemmelser, som har til formål at ændre den reguleringsmæssige behandling af "forsigtigt værdiansatte softwareaktiver", som ikke i væsentlig grad berøres i en gone concern-situation (afvikling, insolvens eller likvidation af et institut). Institutter skal ikke længere trække disse særlige softwareaktiver fra deres egentlige kernekapital (artikel 36, stk. 1, litra b), i CRR). EBA fik mandat til at udarbejde et udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan denne undtagelse fra fradrag skal anvendes, ved at definere omfanget af de softwareaktiver, der skal undtages, og hvordan de vil blive risikovægtet (artikel 36, stk. 4, i CRR). Anvendelsesdatoen for den ændrede behandling af softwareaktiver er blevet fastsat til 12 måneder efter ikrafttrædelsen af denne reguleringsmæssige tekniske standard (artikel 3, stk. 7, i CRR II).

I forbindelse med den fremskyndede udbredelse af digitale tjenester som følge af de offentlige foranstaltninger, der er vedtaget for at afhjælpe covid-19-pandemien, ændres anvendelsesdatoen for at gøre det muligt at anvende undtagelsen tidligere, nemlig fra ikrafttrædelsesdatoen for den reguleringsmæssige tekniske standard (artikel 2, nr. 3), i forslaget).

Dato for anvendelse af den påtænkte særbehandling af visse lån sikret ved pensioner eller løn

Ved CRR II blev der i artikel 123 i CRR indført en bestemmelse om gunstigere behandling af visse lån ydet af kreditinstitutter til pensionister eller arbejdstagere med en tidsubegrænset kontrakt. Denne gunstige behandling blev indført på grund af de supplerende garantier, der er knyttet til sådanne lån som følge af ubetinget overførsel af en del af låntagerens pension eller løn til det pågældende kreditinstitut. Hvis denne behandling anvendes i forbindelse med covid-19-pandemien, vil det give institutterne et incitament til at øge långivningen til arbejdstagere og pensionister. For at gøre det muligt for institutterne at drage fordel af den gunstigere behandling allerede under covid-19-pandemien, fremrykkes datoen for anvendelse af denne bestemmelse (artikel 2, nr. 1), i forslaget).

Dato for anvendelse af den reviderede SMV-støttefaktor og infrastrukturstøttefaktoren

Ved CRR II blev der indført ændringer af artikel 501 i forordning (EU) nr. 575/2013 vedrørende justering af kapitalgrundlagskravene for ikkemisligholdte SMV-eksponeringer (SMV-støttefaktoren), og i artikel 501a i forordning (EU) nr. 575/2013 blev der indført en ny justering af kapitalgrundlagskravene vedrørende eksponeringer mod enheder, der driver eller finansierer fysiske strukturer eller faciliteter, systemer og net, der leverer eller støtter grundlæggende offentlige tjenester (infrastrukturstøttefaktoren). Disse støttefaktorer giver mulighed for en gunstigere behandling af visse eksponeringer mod SMV'er og infrastruktur med henblik på at give institutterne et incitament til forsigtigt at øge långivningen til disse enheder. I forbindelse med covid-19-pandemien er det afgørende, at bankerne fortsat yder lån til SMV'er og støtter investeringer i infrastruktur. Derfor fremrykkes anvendelsesdatoen for de to støttefaktorer, der er omhandlet i artikel 3 i CRR II (artikel 2, nr. 1), i forslaget).

2020/0066 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876 for så vidt angår justeringer som reaktion på covid-19-pandemien

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[11] danner sammen med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU [12]den retlige ramme for tilsyn med institutter, der driver virksomhed i Unionen. Denne tilsynsramme, som blev vedtaget i kølvandet på den finanskrise, der udviklede sig i 2007-2008, og som hovedsagelig er baseret på internationale standarder, der blev vedtaget i 2010 af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS), kendt som Basel III-rammen, har bidraget til at styrke modstandsdygtigheden hos de institutter, der udøver virksomhed i Unionen, og til at gøre dem bedre rustet til at imødegå potentielle vanskeligheder, herunder vanskeligheder som følge af eventuelle fremtidige kriser.

(2) Siden forordning (EU) nr. 575/2013 trådte i kraft, er den blevet ændret flere gange for at afhjælpe de resterende svagheder i den retlige ramme for tilsyn og for at gennemføre nogle udestående elementer af den globale reform af finansielle tjenesteydelser, som er afgørende for at sikre institutternes modstandsdygtighed. Blandt de efterfølgende ændringer er der ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395[13] indført overgangsordninger i forordning (EU) nr.

[11] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

[12] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

[13] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår overgangsordninger for afbødning af virkningen af indførelsen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget og for behandlingen af eksponeringer mod visse offentlige

575/2013 for afbødning af virkningen på kapitalgrundlaget af indførelsen af den internationale regnskabsstandard for finansielle instrumenter (IFRS 9). Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630[14] er der indført et krav i forordning (EU) nr. 575/2013 til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer, den såkaldte tilsynsmæssige bagstopperordning. Desuden er der ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876[15] indført nogle af de sidste elementer i den endelige Basel III-ramme i forordning (EU) nr. 575/2013, bl.a. en ny definition af gearingsgraden og en gearingsgradbuffer, der forhindrer institutter i at øge gearingen i overdrevent omfang, samt en gunstigere tilsynsmæssig behandling af visse softwareaktiver, en gunstigere behandling af visse lån med sikkerhed i pensioner eller løn, en revideret støttefaktor for lån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og en støttefaktor for infrastrukturprojekter.

(3) Det alvorlige økonomiske chok forårsaget af covid-19-pandemien og de ekstraordinære inddæmningsforanstaltninger har vidtrækkende konsekvenser for økonomien. Virksomheder står over for forstyrrelser i forsyningskæderne, midlertidige lukninger og mindre efterspørgsel, mens husholdningerne er konfronteret med arbejdsløshed og et fald i indtægterne. Offentlige myndigheder på EU-niveau og medlemsstatsniveau har truffet afgørende foranstaltninger for at støtte husholdninger og solvente virksomheder, således at de kan modstå denne alvorlige, men midlertidige afmatning i den økonomiske aktivitet og den mangel på likviditet, som afmatningen forårsager.

(4) Institutterne spiller en central rolle med hensyn til at bidrage til genopretningen. Samtidig vil de sandsynligvis blive påvirket af forværringen af den økonomiske situation. De kompetente myndigheder har stillet midlertidig kapital, likviditet og driftsmæssig lempelse til rådighed for institutterne for at sikre, at de fortsat kan opfylde deres rolle med hensyn til at finansiere realøkonomien i et mere udfordrende miljø. Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har skabt klarhed om anvendelsen af den fleksibilitet, der allerede er indbygget i forordning (EU) nr. 575/2013, ved at udstede fortolkninger og retningslinjer for anvendelsen af tilsynsrammen i forbindelse med covid-19[16]. Som

---

enheder, der er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som store eksponeringer (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 27).

14 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4).

15 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

16 Dette omfatter: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet - Kommissionens fortolkende meddelelse om anvendelse af de regnskabs- og tilsynsmæssige rammer til at fremme banklångivningen i EU - Støtte virksomheder og husholdninger under covid-19 (COM(2020) 169 af 28.4.2020), Pressemeddelelsen: "ECB Banking Supervision provides further flexibility to banks in reaction to coronavirus" og ledsagende OSS, 20. marts 2020, https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200320~4cdbbcf466.en.html, EBA's "Statement on the application of the prudential framework regarding Default, Forbearance and IFRS9 in light of COVID-19 measures", 25. marts 2020, tilgængelig på: https://eba.europa.eu/eba-provides-clarity-banks-consumers-application-prudential-framework-light-covid-19-measures

reaktion på covid-19-pandemien har BCBS også udvist en vis fleksibilitet med hensyn til anvendelsen af internationale standarder[17].

(5) Det er vigtigt, at institutterne anvender deres kapital der, hvor det er mest nødvendigt, og EU's lovgivningsmæssige ramme gør dette lettere, samtidig med at det sikres, at institutterne udviser forsigtighed. I tillæg til den fleksibilitet, som de eksisterende regler tilvejebringer, vil målrettede ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013 sikre, at denne tilsynsmæssige ramme fungerer problemfrit sammen med de forskellige foranstaltninger, der tager sigte på at afhjælpe covid-19-nødsituationen.

(6) De ekstraordinære omstændigheder i forbindelse med covid-19-pandemien og udfordringernes hidtil usete omfang har udløst et krav om omgående handling for at sikre, at institutterne har mulighed for effektivt at kanalisere midler videre til virksomheder og husholdninger og absorbere det økonomiske chok, der er forårsaget af covid-19-pandemien.

(7) De garantier, som ydes i forbindelse med covid-19-pandemien af nationale regeringer eller andre offentlige enheder, der kan anerkendes som udbydere af kreditrisikoafdækning i henhold til reglerne om kreditrisikoreduktion i tredje del, kapitel 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, kan sammenlignes, for så vidt angår deres risikobegrænsende virkninger, med garantier fra officielle eksportkreditagenturer, jf. artikel 47c i forordning (EU) nr. 575/2013. Det er derfor berettiget at bringe kravene til minimumsdækning for misligholdte eksponeringer, der drager fordel af garantier fra nationale regeringer eller andre offentlige enheder, på linje med de misligholdte eksponeringer, der drager fordel af garantier fra officielle eksportkreditagenturer. Garantier og modgarantier, der udvides i forbindelse med covid-19-pandemien i overensstemmelse med statsstøttereglerne, bør derfor behandles på samme måde som garantier fra officielle eksportkreditagenturer.

(8) Det er i forbindelse med covid-19-pandemien blevet klart, at muligheden for midlertidigt at udelukke visse eksponeringer mod centralbanker fra beregningen af et instituts samlede eksponeringsmål, jf. artikel 429a i forordning (EU) nr. 575/2013 som ændret ved forordning (EU) 2019/876, kunne vise sig at være af afgørende betydning i en krisesituation. Denne foranstaltnings effektivitet synes dog hæmmet af den mindskede fleksibilitet, der følger af den afbødningsmekanisme, der er knyttet til sådanne midlertidige udelukkelser, og som ville begrænse institutternes mulighed for at øge eksponeringer mod centralbanker i en krisesituation. Dette kunne i sidste ende tvinge instituttet til at reducere omfanget af långivning til husholdninger og virksomheder. For at undgå uønskede konsekvenser i forbindelse med afbødningsmekanismen og sikre denne udelukkelses effektivitet i forbindelse med eventuelle fremtidige chok og kriser bør afbødningsmekanismen ændres, inden gearingsgradkravet i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse i overensstemmelse med EU-retten den 28. juni 2021. Indtil de ændrede bestemmelser om beregningen af gearingsgraden, jf. forordning (EU) 2019/876, finder anvendelse, bør artikel 429a fortsat anvendes som indført ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/62[18].

---

[17] Se pressemeddelelsen "Basel Committee sets out additional measures to alleviate the impact of Covid-19", 3. april 2020, https://www.bis.org/press/p200403.htm

[18] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/62 af 10. oktober 2014 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgraden (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 37).

(9) En stor del af de institutter, der udøver virksomhed i Unionen, har været omfattet af IFRS 9 siden den 1. januar 2018. I overensstemmelse med internationale standarder vedtaget af BCBS blev der ved forordning (EU) 2017/2395 indført overgangsordninger i forordning (EU) nr. 575/2013 for at afbøde den potentielle betydelige negative indvirkning på institutters egentlige kernekapital som følge af indregningen af forventede kredittab i henhold til IFRS 9.

(10) Hvis IFRS 9 anvendes under den økonomiske nedgang forårsaget af covid-19-pandemien, kan det føre til en pludselig markant stigning i nedskrivninger til forventede kredittab, da det for så vidt angår mange eksponeringer kan blive nødvendigt at beregne de forventede tab i deres løbetid. BCBS indvilligede den 3. april 2020 i at tillade større fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsen af de overgangsordninger, som indfaser virkningen af IFRS 9. For at begrænse den volatilitet i den lovpligtige kapital, der kan opstå, hvis covid-19-krisen medfører en markant stigning i nedskrivninger til forventede kredittab, er det også nødvendigt at forlænge overgangsordningerne i EU-retten.

(11) For at afbøde den potentielle indvirkning, som en pludselig stigning i nedskrivninger til forventede kredittab kan få på institutternes evne til at yde lån til kunder på tidspunkter, hvor det er mest nødvendigt, bør overgangsordningerne forlænges med to år, og institutterne bør fuldt ud i deres egentlige kernekapital kunne medregne enhver stigning i nye nedskrivninger til forventede kredittab, som de indregner i 2020 og 2021 for finansielle aktiver, der ikke er værdiforringede. Det vil yderligere begrænse covid-19-krisens indvirkning på den mulige stigning i institutternes behov for nedskrivninger i henhold til IFRS 9, samtidig med at overgangsordningerne for de beløb, der blev fastsat for de forventede kredittab før covid-19-pandemien, opretholdes.

(12) De institutter, der tidligere har valgt ikke at anvende overgangsordningerne, kan omgøre denne beslutning når som helst i overgangsperioden efter forudgående tilladelse fra deres kompetente myndighed. Institutterne har efterfølgende og betinget af tilsynsmæssig godkendelse mulighed for at fravælge overgangsordningerne.

(13) I marts 2020 reviderede Gruppen af Centralbankchefer og Finanstilsynschefer (GHOS) tidsplanen for gennemførelsen af de sidste elementer i Basel-rammen. Selv om de fleste af de sidste elementer stadig mangler at blive gennemført i EU-retten, er gearingsgradbufferkravet for globale systemisk vigtige institutter allerede blevet gennemført ved de ændringer, der blev indført ved forordning (EU) 2019/876. Derfor bør anvendelsesdatoen for gearingsgradbufferkravet udskydes et år til den 1. januar 2023 som aftalt på internationalt plan. Anvendelsesdatoen i forordning (EU) 2019/876 bør ændres i overensstemmelse hermed for at sikre lige vilkår på internationalt plan for institutter, der er etableret i Unionen, og som driver virksomhed uden for Unionen. Hvis anvendelsen af gearingsgradbufferkravet udsættes, vil der i udsættelsesperioden ikke være nogen konsekvenser for manglende opfyldelse af dette krav, jf. artikel 141c i direktiv 2013/36/EU, og ingen relateret udlodningsrestriktion, jf. artikel 141b i nævnte direktiv.

(14) I betragtning af de særlige garantier, som er knyttet til lån, der ydes af kreditinstitutter til pensionister eller arbejdstagere med en tidsubegrænset kontrakt mod en ubetinget overførsel af en del af låntagerens pension eller løn til det pågældende kreditinstitut, blev artikel 123 i forordning (EU) nr. 575/2013 ændret ved forordning (EU) 2019/876 for at give mulighed for en gunstigere behandling af sådanne lån. Hvis denne behandling anvendes i forbindelse med covid-19-pandemien, vil det give institutterne et incitament til at øge långivningen til arbejdstagere og pensionister. Det er derfor

nødvendigt at fremrykke anvendelsesdatoen for denne bestemmelse, således at institutterne kan anvende bestemmelsen allerede under covid-19-pandemien.

(15) Bestemmelserne om justering af risikovægtede ikkemisligholdte SMV-eksponeringer i artikel 501 i forordning (EU) nr. 575/2013 (SMV-støttefaktoren) blev ændret ved forordning (EU) 2019/876. Ved nævnte forordning blev der også i artikel 501a i forordning (EU) nr. 575/2013 indført en ny justering af kapitalgrundlagskrav for kreditrisiko for eksponeringer mod enheder, der driver eller finansierer fysiske strukturer eller faciliteter, systemer og net, der leverer eller støtter grundlæggende offentlige tjenester (infrastrukturstøttefaktorerne). Da disse støttefaktorer giver mulighed for en gunstigere behandling af visse eksponeringer mod SMV'er og infrastruktur, vil deres anvendelse i forbindelse med covid-19-pandemien give institutterne et incitament til at øge hårdt tiltrængt långivning til disse enheder. Det er derfor nødvendigt at fremrykke anvendelsesdatoen af de to støttefaktorer, således at institutterne kan anvende dem allerede under covid-19-pandemien.

(16) Den tilsynsmæssige behandling af visse softwareaktiver blev ændret ved forordning (EU) 2019/876 for at støtte overgangen til en mere digitaliseret banksektor yderligere. Der bør i forbindelse med den fremskyndede udbredelse af digitale tjenester som følge af offentlige foranstaltninger, der er vedtaget for at afhjælpe covid-19-pandemien, tages højde for anvendelsen af disse ændringer.

(17) Målene for denne forordning, nemlig at maksimere kreditinstitutternes evne til at yde lån og til at absorbere tab i forbindelse med covid-19-pandemien, samtidig med at deres modstandsdygtighed fortsat sikres, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang eller virkning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(18) Hvis de ekstraordinære støtteforanstaltninger, der vedtages med henblik på at lette virkningen af covid-19-pandemien, skal være effektive med hensyn til fortsat at sikre en mere modstandsdygtig banksektor og tilskynde institutterne til at fortsætte långivningen, er det nødvendigt, at den afhjælpende virkning af disse foranstaltninger omgående afspejles i den måde, som kapitalkravene fastsættes på. Denne forordning bør under hensyn til disse presserende ændringer af den tilsynsmæssige ramme træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(19) I betragtning af disse presserende ændringer anses det for at være nødvendigt at gøre en undtagelse fra den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

(20) Forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1
Ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013

Forordning (EU) nr. 575/2013 ændres som følger:

1) I artikel 429a, som ændret ved forordning (EU) 2019/876, foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 affattes indledningen i litra n) således:

"n) følgende eksponeringer mod instituttets centralbank, underlagt betingelserne i stk. 5 og 6:".

b) I stk. 7 affattes definitionerne af "EM_{LR}" og "CB" således:

"EM_{LR} = instituttets samlede eksponeringsmål som fastlagt i artikel 429, stk. 4, inklusive de udelukkede eksponeringer i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, litra n), på datoen for den offentlige erklæring, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, litra a), og

CB = den samlede værdi af instituttets eksponeringer mod dets centralbank, som kan udelukkes i overensstemmelse med stk. 1, litra n), på datoen for den offentlige erklæring, der er omhandlet i stk. 5, litra a)."

2) I artikel 473a foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit affattes indledningen således:

"Uanset artikel 50 og indtil udgangen af de overgangsperioder, der er fastsat i nærværende artikels stk. 6 og 6a, kan følgende institutter indregne beløbet beregnet i overensstemmelse med nærværende stykke i deres egentlige kernekapital:".

ii) Andet afsnit affattes således:

"Beløbet omhandlet i første afsnit beregnes som summen af følgende:

a) for eksponeringer, der er underlagt risikovægtning i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2, et beløb (AB_{SA}) beregnet efter følgende formel:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} - t_1) \times f_1 + (A_{4,SA} - t_2) \times f_2$$

hvor:

$A_{2,SA}$ = beløb beregnet i overensstemmelse med stk. 2

$A_{4,SA}$ = beløb beregnet i overensstemmelse med stk. 4 på grundlag af beløbene beregnet i overensstemmelse med stk. 3

f_1 = den gældende faktor fastlagt i stk. 6

f_2 = den gældende faktor fastlagt i stk. 6a

t_1 = stigningen i den egentlige kernekapital, der skyldes skattemæssige fradrag af beløbet $A_{2,SA}$

t_2 = stigningen i den egentlige kernekapital, der skyldes skattemæssige fradrag af beløbet $A_{4,SA}$

b) for eksponeringer, der er underlagt risikovægtning i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, et beløb (AB_{IRB}) beregnet efter følgende formel:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} - t_1) \times f_1 + (A_{4,IRB} - t_2) \times f_2$$

hvor:

$A_{2,IRB}$ = beløb beregnet i overensstemmelse med stk. 2 og justeret i overensstemmelse med stk. 5, litra a)

$A_{4,IRB}$ = beløb beregnet i overensstemmelse med stk. 4 på grundlag af beløbene beregnet i overensstemmelse med stk. 3, som justeret i overensstemmelse med stk. 5, litra b) og c)

f_1 = den gældende faktor fastlagt i stk. 6

f_2 = den gældende faktor fastlagt i stk. 6a

t_1 = stigningen i den egentlige kernekapital, der skyldes skattemæssige fradrag af beløbet $A_{2,IRB}$

t_2 = stigningen i den egentlige kernekapital, der skyldes skattemæssige fradrag af beløbet $A_{4,IRB}$".

b) Stk. 3, litra b), affattes således:

"b) summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9 pr. 1. januar 2020 eller den dato, hvor IFRS 9 anvendes første gang, alt efter hvilken af disse datoer der er den seneste."

c) Stk. 5, litra c), affattes således:

"c) Institutter erstatter det beløb, der er beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, litra b), med summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivninger til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9, pr. 1. januar 2020 eller den dato, hvor IFRS 9 anvendes første gang, alt efter hvilken af disse datoer der er den seneste, med fradrag af summen af de dermed forbundne forventede tab for de samme eksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 158, stk. 5, 6 og 10. Såfremt beregningen resulterer i et negativt tal, fastsætter instituttet værdien af beløbet omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra b), til nul."

d) Stk. 6 affattes således:

"6. Institutter anvender følgende faktorer f_1 til beregning af de beløb AB_{SA} og AB_{IRB}, der er omhandlet i henholdsvis stk. 1, andet afsnit, litra a) og b):

a) 0,7 i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020

b) 0,5 i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021

c) 0,25 i perioden fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2022

d) 0 i perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2024.

Institutter, hvis regnskabsår begynder efter den 1. januar 2020, men inden den 1. januar 2021, skal tilpasse datoerne i første afsnit, litra a)-d), så de svarer til

deres regnskabsår, indberette de justerede datoer til deres kompetente myndighed og offentliggøre dem.

Institutter, der begynder at anvende regnskabsstandarder som omhandlet i stk. 1 den 1. januar 2021 eller derefter, skal anvende de relevante faktorer i overensstemmelse med første afsnit, litra b)-d), så de starter med den faktor, der svarer til året for den første anvendelse af disse regnskabsstandarder."

e) Følgende indsættes som stk. 6a:

"6a. Institutter anvender følgende faktorer f_2 til beregning af de beløb AB_{SA} og AB_{IRB}, der er omhandlet i henholdsvis stk. 1, andet afsnit, litra a) og b):

a) 1 i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020

b) 1 i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021

c) 0,75 i perioden fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2022

d) 0,5 i perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2023

e) 0,25 i perioden fra den 1. januar 2024 til den 31. december 2024.

Institutter, hvis regnskabsår begynder efter den 1. januar 2020, men inden den 1. januar 2021, skal tilpasse datoerne i første afsnit, litra a)-e), så de svarer til deres regnskabsår, indberette de justerede datoer til deres kompetente myndighed og offentliggøre dem.

Institutter, der begynder at anvende regnskabsstandarder som omhandlet i stk. 1 den 1. januar 2021 eller derefter, skal anvende de relevante faktorer i overensstemmelse med første afsnit, litra b)-e), så de starter med den faktor, der svarer til året for den første anvendelse af disse regnskabsstandarder."

f) I stk. 7 foretages følgende ændringer:

i) Litra b) udgår.

ii) Følgende afsnit indsættes:

"Ved genberegning af kravene i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU med henblik på første afsnit tillægges det beløb AB_{SA}, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra a), en risikovægt på 100 %."

g) Stk. 8 affattes således:

"8. Udover at angive de oplysninger, der kræves i ottende del, oplyser institutter, der har besluttet at anvende overgangsordningerne fastsat i nærværende artikel, i de perioder, der er fastsat i nærværende artikels stk. 6 og 6a, værdien af kapitalgrundlaget, den egentlige kernekapital og kernekapitalen, den egentlige kernekapitalkapitalprocent, kernekapitalprocenten, den samlede kapitalprocent og gearingsgraden, som de ville have, hvis de ikke anvendte nærværende artikel."

h) I stk. 9 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit, andet punktum, affattes således:

"Har et institut modtaget forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, kan det omgøre sin beslutning i overgangsperioden."

ii) Andet afsnit, andet og tredje punktum, affattes således:

"I så fald skal instituttet sætte beløbet A_4 og t_2 omhandlet i stk. 1 til nul. Har et institut modtaget forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, kan det omgøre sin beslutning i overgangsperioden."

iii) Følgende afsnit tilføjes:

"Et institut, der har besluttet at anvende overgangsordningerne fastsat i nærværende artikel, kan beslutte ikke at anvende stk. 2 og underretter i så fald uden ophold den kompetente myndighed om sin beslutning. I så fald skal instituttet sætte beløbet A_2 og t_1 omhandlet i stk. 1 til nul. Et institut kan omgøre sin beslutning i overgangsperioden, hvis det har modtaget forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed.

De kompetente myndigheder underretter mindst én gang om året EBA om, hvordan de institutter, der er omfattet af deres tilsyn, anvender denne artikel."

3) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 500a
Midlertidig behandling af offentlige garantier i forbindelse med covid-19-pandemien

Uanset artikel 47c, stk. 3, og indtil den [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden + 7 år] finder de faktorer, der er omhandlet i artikel 47c, stk. 4, også anvendelse på den del af den misligholdte eksponering, som er garanteret af en anerkendt udbyder, jf. artikel 201, stk. 1, litra a)-e), hvis garantien eller modgarantien, forudsat at den er i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler, hvis relevant, ydes som en del af foranstaltninger til at støtte for låntagere under covid-19-pandemien."

Artikel 2
Ændringer af forordning (EU) 2019/876

I artikel 3 i forordning (EU) 2019/876 foretages følgende ændringer:

1) Følgende indsættes som stk. 3a:

"3a. Følgende numre i denne forordnings artikel 1 finder anvendelse fra den [datoen for nærværende ændringsforordnings ikrafttræden]:

a) nr. 59) for så vidt angår bestemmelserne om behandlingen af visse lån, der ydes af kreditinstitutter til pensionister eller arbejdstagere, fastsat i artikel 123 i forordning (EU) nr. 575/2013

b) nr. 133) for så vidt angår bestemmelserne om justering af risikovægtede ikkemisligholdte SMV-eksponeringer fastsat i artikel 501 i forordning (EU) nr. 575/2013

c) nr. 134) for så vidt angår justeringen af kapitalgrundlagskrav vedrørende kreditrisiko for eksponeringer mod enheder, der driver eller finansierer fysiske strukturer eller faciliteter, systemer og net, der leverer eller støtter grundlæggende offentlige tjenester, fastsat i artikel 501a i forordning (EU) nr. 575/2013."

2) Stk. 5 affattes således:

"5. Denne forordnings artikel 1, nr. 46), litra b), for så vidt angår det nye krav til kapitalgrundlag for G-SII'er fastsat i artikel 92, stk. 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013, finder anvendelse fra den 1. januar 2023."

3) Stk. 7 affattes således:

"7. Denne forordnings artikel 1, nr. 18), for så vidt angår artikel 36, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, der indeholder bestemmelsen om undtagelsen fra fradrag af forsigtigt værdiansatte softwareaktiver, finder anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen af de reguleringsmæssige tekniske standarder, som er omhandlet i artikel 36, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013."

Artikel 3
Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Denne forordning anvendes fra den [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] med den undtagelse, der er fastsat i stk. 3.

3. Denne forordnings artikel 1, nr. 1), for så vidt angår ændringerne af artikel 429a i forordning (EU) nr. 575/2013, som ændret ved forordning (EU) 2019/876, i forbindelse med den afbødningsmekanisme, der er knyttet til en midlertidig udelukkelse af visse centralbankreserver, anvendes fra den 28. juni 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*